Historia transnarodowa

Ponadnarodowe i wieloperspektywiczne podejścia w nauczaniu historii

PRZEWODNIK PO METODACH

Verlag grenzen erzaehlen 2023

Erasmus+ Programme 2014-2020
Key Action 2: Strategic Partnership Projects
AGREEMENT NUMBER: 2020-1-AT01-KA204-078112
Transnational History – Transnational approaches and multi-perspective methods in conveying history
2020-2023

The European Commission support for the production of this publication does not constitute an endorsement of the contents which reflects the views only of the authors, and the Commission cannot be held responsible for any use which may be made of the information contained therein.

Project lead

Institute for Science Communication and Higher Education Research, University of Klagenfurt, Austria

Project partners

Forschungszentrum für historische Minderheiten, Vienna, Austria

EU WAREHOUSE, Brussels, Belgium

Muzeji i galerije Konavala, Gruda, Croatia

Kulturzentrum Die GEMS, Singen, Germany

Sprachendienst Konstanz, Konstanz, Germany

Instytut Tolerancji, Łódź, Poland

Norrköpings stadsmuseum, Norrköping, Sweden

Imprint

Publisher: Verlag grenzen erzaehlen
Editors: EU WAREHOUSE, WIHO Universität Klagenfurt
Responsive: Transnational History Project Team
Authors:
Albert Bahmann, Kulturzentrum Die GEMS, DE
Angelika Brechelmacher, Universität Klagenfurt, AT
Iris Frank, Sprachendienst Konstanz, DE
Maria Goldstein, Instytut Tolerancji, PL
Staszek Goldstein, Instytut Tolerancji, PL
Anette Kindahl, Norrköpings stadsmuseum, SE
Melanie Patzke, Kulturzentrum Die GEMS, DE
Antonia Rusković Radonić, Muzeji i galerije Konavala, HR
Marko Vodopija, Muzeji i galerije Konavala, HR
Brigitte Walz-Richter, Sprachendienst Konstanz, DE
Kerstin Weertz, EU WAREHOUSE, BE
Regina Wonisch, Research Centre for the History of Minorities, AT

Coverphoto: Tina Keck
Photos: Project Team Transnational History

Klagenfurt, Wien, Austria, 2023

Przewodnik po metodach

Niniejszy przewodnik metodyczny zawiera jasne, szczegółowe i łatwe do zrozumienia podsumowanie wszystkich metod i artystycznych form reprezentacji metod nauczania, o których traktował projekt, a które są zapisane na platformie metodologicznej do praktycznego zastosowania. Przewodnik zawiera teoretyczne podstawy transnarodowego, wieloperspektywicznego podejścia do nauczania historii.

Krótkie opisy odpowiednich metod są dostępne dla następujących tematów:

- Wywiady biograficzne i biograficzne kręgi narracyjne,
- Międzynarodowa analiza podręczników,
- Edycja wywiadów z naocznymi świadkami,
- Edukacja teatralna,
- Wizualizacja historii transnarodowej na wystawach / poprzez wystawy,
- Nauczanie złożonych faktów historycznych.

Przewodnik metodyczny został opracowany dla edukatorów w dziedzinie edukacji dorosłych, multiplikatorów, artystów w dziedzinie edukacji, kandydatów na nauczycieli i wszystkich tych, dla których temat projektu jest interesujący.

Przewodnik metodyczny można pobrać z platformy jako gotową do druku publikację w wersji PDF.

Narzędzia i przykłady najlepszych praktyk, szczegółowe opisy wszystkich metod i wszystkie inne produkty partnerstwa strategicznego są dostępne w formie cyfrowej na platformie metodycznej https://www.transnationalhistory.eu/.

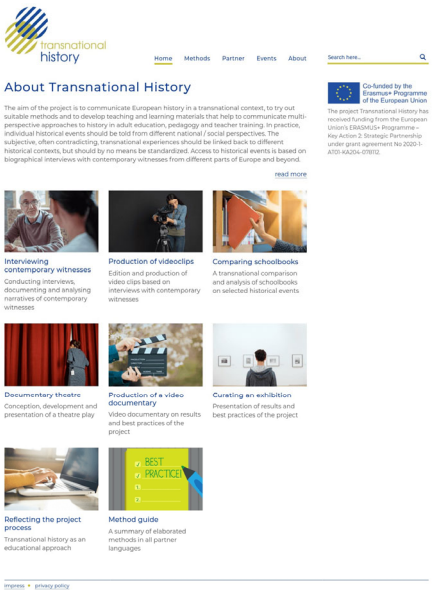

Treść

O międzynarodowym projekcie historycznym 4

Metoda: Wywiady biograficzne 5

Metoda: Kręgi narracji biograficznej 7

Metoda: Analiza szkoły i podręcznika 9

Metoda: Edycja narracji biograficznych 11

Metoda: Opracowanie kolażu teatralnego 13

Metoda: Wizualizacja historii transnarodowej na wystawach i poprzez wystawy 16

Wycieczka: Nauczanie złożonych faktów historycznych 18

Bibliografia i źródła 20

O MIĘDZYNARODOWYM PROJEKCIE HISTORYCZNYM

Siedem instytucji kulturalnych i edukacyjnych z Austrii, Chorwacji, Niemiec, Belgii, Polski i Szwecji pracuje nad finansowanym przez UE projektem "Transnational History". Celem projektu jest wypracowanie wspólnego rozumienia "transnarodowej historii" i wypróbowanie metod patrzenia na wydarzenia historyczne z różnych perspektyw.

Unia Europejska charakteryzuje się różnorodnością krajów członkowskich. Poszczególne kraje członkowskie są również heterogeniczne. Składają się z autochtonicznych mniejszości i większości etnicznych, a także gromadzą ludzi o najróżniejszym pochodzeniu. Wielu z nich wyemigrowało dziesiątki lat temu, inni przybyli niedawno. Zmieniają swoje miejsce życia z powodów zawodowych lub są do tego zmuszeni przez wojny i katastrofy. To, co ich łączy, to różnorodność osobistych doświadczeń transnarodowych, które wykraczają poza narodowe narracje historyczne. Doświadczenia, które nie znajdują odzwierciedlenia w podręcznikach dotyczących przekazywania historii, co wykazały nasze badania.

W związku z tym zadajemy sobie pytanie, jakie metody przekazywania historii odnoszą się do tego szerokiego zakresu doświadczeń ponadnarodowych? Jak możemy uchwycić różne perspektywy wydarzeń historycznych, które stanowią wyzwanie dla dominujących narracji narodowych?

Podejście metodologiczne polega na przeplataniu socjologicznych metod badawczych z artystycznymi formami wyrazu w celu przekazania historii. Wszystkie podejścia zostały szczegółowo opisane na platformie metod projektu.

Wywiady biograficzne

Skupiono się na osobistych narracjach osób, których doświadczenia odbiegają od głównego nurtu krajowego. Każda instytucja partnerska wybrała konkretny moment we współczesnej historii, w którym osoby dotknięte przemocą i współcześni świadkowie opowiedzieli historie ze swojego życia.

- Ucieczka i wygnanie

W Niemczech przeprowadziliśmy wywiady z członkami mniejszości niemieckich, którzy musieli opuścić kraje okupowane przez nazistów po 1945 roku. Przeprowadziliśmy również wywiady z osobami, które musiały uciekać z Afganistanu, Togo i Bośni podczas wojny na Bałkanach w ostatnich latach.

- Perspektywa mniejszości etnicznych

W Austrii prosimy przedstawicieli Słoweńców z Karyntii o spojrzenie na wydarzenia historyczne. Mniejszość etniczna na południu Austrii była prześladowana w czasach narodowego socjalizmu i walczyła o swoje prawa przez dziesięciolecia po wojnie.

- Marzec 1968 w Polsce

W Polsce reżim komunistyczny wykorzystał protesty studenckie z 1968 r. jako pretekst do represji antysemickich. Dziesiątki tysięcy polskich Żydów straciło pracę i zostało wydalonych z Polski. Ci, których to dotknęło, opowiadają o swojej ucieczce i nowych początkach w innych krajach.

- Dekolonizacja: od Konga Belgijskiego do Brukseli

Ludzie o różnych doświadczeniach

z dzieciństwa w byłej belgijskiej kolonii w Kongo i musieli uciekać do Brukseli w 1960 roku, opowiadają o swoim życiu w obu światach w belgijskich wywiadach.

- UE i historia

Wzdłuż kroniki rozwoju Unii Europejskiej współcześni świadkowie opowiadają swoje indywidualne historie życiowe. Złożona i abstrakcyjna historia spotyka się z osobistymi opowieściami.

- Europejska migracja wewnętrzna

W Szwecji wywiady koncentrują się na prawie do pracy w innym państwie członkowskim UE i traktowaniu na równi z obywatelami tego kraju. Osoby z Grecji, które mieszkają i pracują w Szwecji, opowiadają o swoich doświadczeniach.

- Zmieniające się reżimy w regionie Konavle

Chorwackie wywiady dotyczą skutków zmieniających się relacji władzy w regionie Konavle w latach czterdziestych XX wieku. Sąsiedzi dorastali kilka metrów od siebie w różnych systemach szkolnych z różnymi narracjami historycznymi.

Artystyczne formy przekazywania historii

Na potrzeby publikacji fragmenty wywiadów biograficznych zostały przetworzone na krótkie klipy wideo. Następnie poprzez te klipy animatorzy kultury nawiązali z narratorami subteltny dialog.

W muzeum etnograficznym w Čilipi wystawa "Kome opanci, kome obojci" łączy w sobie aspekty regionalne i ponadnarodowe. Tradycyjne obuwie z różnych epok zapewnia wgląd w warunki społeczne i łączy się z ponadnarodowymi narracjami klipów wideo za pomocą kodów QR.

"Mauerläufer" to nazwa kolażu scenicznego, w którym aktorzy i amatorzy odzwierciedlają historie z klipów wideo na scenie w centrum kultury Die GEMS w Singen. Integrują heterogeniczne historie życiowe w spektakl, który doświadcza bardziej ogólnego znaczenia na meta-poziomie.

W ten sposób wracamy do naszego początkowego py-tania: w jaki sposób doświadczenia transnarodowe mogą zostać włączone do nauczania historii? Jak opowiedzieć różnorodność historii?

... Poprzez biografie.

METODA: WYWIADY BIOGRAFICZNE

Sprachendienst Konstanz / Kulturzentrum Die GEMS

Krótki opis

Wywiady biograficzne dotyczą dawnych, a więc zapamiętanych doświadczeń. "Historia mówiona to nagrywanie ludzkich wspomnień. Jest to żywa historia unikalnych doświadczeń życiowych każdego człowieka". (www.ohs.org.uk) Wywiady biograficzne są nagrywane na audio lub wideo w celu udokumentowania tego, co zostało powiedziane jako źródło do badań historycznych.

Szczegółowy opis

Wywiady biograficzne mogą być otwarte lub zamknięte. Istnieją różne formy techniki przeprowadzania wywiadów. Jednym z ważnych rozróżnień jest sposób prowadzenia wywiadu. Jedna lub więcej osób może mówić nieprzerwanie, tj. Monolog (otwarty), lub prowadzący wywiad może przerywać, zadając pytania uzupełniające (zamknięty).

Wspólne dla wszystkich form jest to, że każdy wywiad jest procesem interakcji między narratorem (narratorami) a osobą przeprowadzającą wywiad. Różne formy techniki wywiadu to:

Wywiad narracyjny

Rozpoczyna się pytaniem wprowadzającym, które odpowiada tematowi. Stymuluje to chęć rozmówcy do rozmowy. Dozwolona jest tylko narracja, bez oceny lub argumentacji. W przeciwieństwie do innych technik wywiadu, wywiad narracyjny nie służy potwierdzaniu opinii lub hipotez.

Przeprowadzony wywiad

Wywiad kierowany to sposób na uzyskanie szczegółowych informacji na określony temat. Rozmówca może podać konkretne informacje, a prowadzący wywiad może zadawać pytania uzupełniające i pytania dotyczące zrozumienia. W tym sensie ta technika wywiadu jest podobna do zwykłej rozmowy.

Wywiad biograficzny

Struktura wywiadu biograficznego podąża za czasowymi śladami całej historii życia.

Jak przeprowadzić wywiad biograficzny

Podczas rozmów należy wziąć pod uwagę następujące kwestie:

- Sprawdzenie i zapewnienie zgodności z wymaganiami technicznymi i funkcjonowania sprzętu.
- Zapewnij spokojną i niezakłóconą atmosferę.
- Wyjaśnij, że wybrane fragmenty zostaną opublikowane w formie klipów wideo jako przykłady do nauki i uzyskaj na to pisemną zgodę.
- Poprzedź rozmowę krótkim podsumowaniem tematu i wyjaśnij ramy czasowe.
- Nie przerywaj toku wypowiedzi, akceptuj przerwy w narracji.

... po wywiadzie

W razie potrzeby organizowana jest sesja podsumowująca z uczestnikami, aby umożliwić im przetworzenie, zrównoważenie i ocenę własnych doświadczeń. Pokazanie rozmówcom kompletnych wywiadów i klipów wideo.

Praktyka, wdrażanie i doświadczenia w projekcie

Serwis językowy Constance przeprowadził cztery wywiady na temat "Ucieczki i wypędzenia" z osobami należącymi do różnych pokoleń i narodowości. Ich historie ucieczki miały miejsce na przestrzeni 70 lat w Europie, Afryce i Azji. Rozmówcy różnią się pod względem kulturowym, religi-jnym i społecznym. Różne są też powody ich ucieczki.

Wywiady zawierają ponadnarodowe narracje i rozszerzają perspektywy historyczne poza granice państw. Są one podstawą wystawy i produkcji teatralnej.

Wywiady trwały około godziny i zostały przeprowadzone w języku niemieckim. Z tych długich wywiadów zmonto-wano klipy trwające nie dłużej niż 10 minut i kon-centrujące się na temacie "ucieczki i wysiedlenia".

Pierwszy wywiad z H.C., 90-letnim Niemcem, który wraz z rodziną uciekł z Prus Wschodnich na Zachód w 1945 roku, został przeprowadzony w formie wywiadu narracyjnego.

Metoda ta wymaga wysokiego stopnia orientacji słuchacza i niskiego stopnia strukturyzacji zewnętrznej, co wynikało z jednej strony z wieku rozmówcy, a z drugiej strony z faktu, że H.C. opowiadał swoją historię ucieczki po raz pierwszy. Pytanie otwierające jest otwarte i służy jako podpowiedź narracyjna.

W wywiadach z panem A. z Togo, państwem A. z Afganistanu i panem P. z Bośni zastosowaliśmy metodę wywiadu kierowanego, aby dostosować się do niemieckich umiejętności językowych narratorów. Metoda ta umożliwiła uzyskanie szczegółowych informacji na dany temat bez nadmiernego obciążania rozmówców pod względem językowym.

Potencjał metody dla podejść transnarodowych i wieloperspektywicznych

Stało się oczywiste, że narratorzy stracili poczucie czasu podczas wywiadu, a przeprowadzający wywiad go zakończyli. Opowiadanie własnej historii zaintereso-wanym osobom odbywało się z dużą otwartością i szczegółowością. Doświadczenie, że osobista historia ma znaczenie, wywołało wiele empatii wobec ludzi, którzy zmuszeni są opuszczać swoje domy z różnych powodów.

Wszystkie instrumenty/narzędzia, jak również dalsze do-kumenty i materiały są dostępne w formie cyfrowej na platformie metodycznej: https://www.transnationalhistory.eu/methods/biographical-interviews-with-contemporary-witnesses/

METODA: KRĘGI NARRACJI BIOGRAFICZNEJ

Norrköpings stadsmuseum

Krótki opis

W poniższej sekcji, dwa warsztaty zostały wykorzystane do zaprezentowania dalszych przykładów pracy z narracjami biograficznymi. Krąg opowieści biograficznych oferuje możliwość dzielenia się doświadczeniami biograficznymi z innymi ludźmi w kontrolowanym otoczeniu małych grup. W centrum uwagi znajduje się osoba opowiadająca historię; pozostali uczestnicy kręgu słuchają bez przerywania, dopóki nie nadejdzie ich kolej na opowiedzenie historii.

Warsztaty: Krąg opowieści biograficznych na wystawie

Wszyscy uczestnicy przynoszą osobisty przedmiot do osobistego wspomnienia, którym można podzielić się z innymi uczestnikami.

Wielkość grupy: 10-12 osób.

Miejsce: dowolna wystawa w muzeum historycznym.

Uczestnicy siedzą w kręgu na wystawie. Biorą swój osobisty przedmiot, prezentują go i mówią grupie, co to jest. Następnie przedmiot krąży wśród uczestników, aby każdy mógł go dotknąć, poczuć i powąchać.

Gdy uczestnicy zapoznają się już ze wszystkimi przedmiotami, są proszeni o spacerowanie po wystawie przez 10 minut w celu znalezienia idealnego miejsca do wyeksponowania swojego przedmiotu. Miejsce może być wybrane z wielu powodów, czy to ze względu na kolor, kształt czy projekt. Może to być historyczne dopasowanie do obiektu lub osobisty obiekt może pasować do otaczających go obiektów muzealnych na wystawie. Liczy się każdy powód, ważne jest tylko, aby uczestnik miał jasne pojęcie, dlaczego wybór padł na to konkretne miejsce.

Grupa zbiera się ponownie, obiekty pozostają w wybranych miejscach. Edukator muzealny rozpoczyna oprowadzanie po wystawie. Gdy tylko grupa zbliża się do jednego z nowo umieszczonych obiektów, uczestnik, do którego należy dany przedmiot, jest proszony o opowiedzenie swojej historii, wspomnienia związanego z obiektem i dlaczego wybrał to miejsce na wystawie.

Potencjał metody dla ponadnarodowych, wieloperspektywicznych podejść

Dzięki zebranym wspomnieniom wyłania się nowa, unikalna, wieloperspektywiczna narracja na temat samej wystawy, a także jej historycznego tematu. W zależności od pochodzenia i korzeni kulturowych uczestników, pojawiają się również aspekty transnarodowe.

Warsztat: Spacer po Norrköping

Norrköpings stadsmuseum

Spacer po krajobrazie przemysłowym w Norrköping z wykorzystaniem historii mówionej w celu podzielenia się historią tego obszaru z uczestnikami.

Spacer rozpoczyna się od krótkiego wprowadzenia do krajobrazu przemysłowego, po czym grupa ma za zadanie znaleźć cztery różne lokalizacje:

- Wybierz miejsce, które przypomina i osobiste wspomnienie (z dzieciństwa).
- Pokaż nam miejsce, o którym możesz powiedzieć coś historycznego. (Przykład: Dawni krewni pracowali tutaj).
- Pokaż nam miejsce, które odwiedziłeś wcześniej (NP: Odwiedziłeś muzeum lub pub albo znalazłeś swój skradziony rower w wodzie).
- Wybierz najpiękniejsze miejsce i powiedz nam dlaczego.

Uczestnicy zwiedzają najpierw okolicę na własną rękę przez 30 minut. Następnie edukator muzealny prowadzi całą grupę na wspólną wycieczkę. Uczestnicy mówią "stop", gdy chcą opowiedzieć o szczególnym miejscu, które znaleźli. Edukatorka również bierze udział w wycieczce i przedstawia fakty historyczne dotyczące wybranych miejsc. W idealnej sytuacji rozwija się owocny dialog, w którym dzielona jest wiedza i doświadczenia.

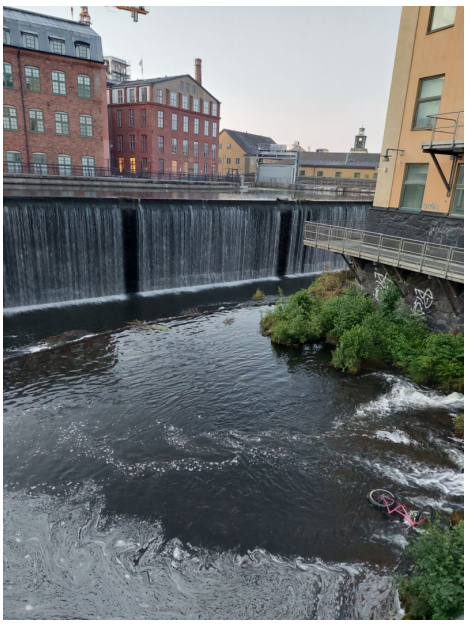

Podobnie jak warsztaty Kręgu Narracji Biograficznej na wystawie, to ćwiczenie w krajobrazie przemysłowym jest nowym podejściem do edukacji muzealnej i pedagogiki muzealnej. Kluczową kwestią jest to, że odwiedzający muzeum są nie tylko postrzegani jako słuchacze, ale wnoszą do muzeum swoje doświadczenia. Uczestniczą na tym samym poziomie, co edukator muzealny.

Ważne jest, aby edukator muzealny czuł się pewnie i komfortowo w swojej roli, kwestionując i otwierając się na inne perspektywy. W obu przedstawionych warsztatach oczywiste jest, że edukator muzealny musi posiadać solidną wiedzę na temat wystawy lub krajobrazu przemysłowego, aby połączyć osobiste narracje i przedmioty w kontekście historycznym.

Jeśli to się uda, uczestnicy opuszczają muzeum z wrażeniem, że sami wnieśli do niego swoje doświadczenie. Doświadczają swojej osobistej historii osadzonej w szerszym kontekście.

Narzędzia oraz wszystkie inne materiały i dokumenty można znaleźć na platformie metodycznej projektu https://www.transnationalhistory.eu/.

METODA: ANALIZA SZKOŁY I PODRĘCZNIKA

Forschungszentrum für Historische Minderheiten

Krótki opis

Analiza podręczników historii pokazuje, w jakim stopniu perspektywa narodowa i ponadnarodowa jest zakorzeniona w nauczaniu historii. Metoda ta jest zatem odpowiednia - poza lekcjami historii - dla różnych kontekstów nauczania i uczenia się. Międzynarodowe porównanie podręczników do historii może pomóc w krytycznym postrzeganiu narodowych narracji.

Szczegółowy opis

Analizę podręczników można rozpatrywać z punktu widzenia stopnia, w jakim wąskie narodowe narracje historyczne w społeczeństwie zostały przełamane na rzecz perspektywy ponadnarodowej.

Metoda ta wykorzystuje narzędzia analizy dyskursu z lingwistyki stosowanej. Bada, czy i w jakim kontekście poruszane są określone tematy oraz w jaki sposób są one przekazywane: Kto mówi o kim i w jaki sposób? Które grupy społeczne są przedstawiane w aktywnej, a które w pasywnej roli? W jakim stopniu opinie i ideologie - jawne lub ukryte - są również przekazywane w tekstach? Czy teksty zawierają stereotypy lub uogólnienia, gdy opisywane są "własne" lub "inne" stanowiska? Jakich perspektyw brakuje w tekstach?

Analiza odnosi się nie tylko do tekstów podręczników, ale obejmuje również ilustracje. W analizie obrazów badany jest wybór ilustracji i odpowiadających im podpisów. W jakim stopniu podpisy wpływają na odczyt obrazów? Czy teksty i ilustracje wspierają się nawzajem w swoich wypowiedziach, czy też przekazują sprzeczne komunikaty? Podobne pytania pojawiają się w odniesieniu do zadań dydaktycznych. Czy ćwiczenia zachęcają uczniów do kwestionowania stereotypów lub przyjmowania różnych perspektyw?

Międzynarodowe porównanie podręczników może pokazać różne perspektywy tych samych wydarzeń historycznych. Zwłaszcza na obszarach przygranicznych, gdzie często dochodzi do mieszania się grup ludności, transgraniczne wydarzenia historyczne mogą być postrzegane w różny sposób.

Praktyka: Analiza książek historycznych z perspektywy transnarodowej

Wybierz ogólny temat, taki jak "mniejszość etniczna", "ucieczka", "kolonializm". Następnie wybierz konkretne wydarzenia historyczne, które odnoszą się do tematu. Dokonaj wyboru różnych podręczników, które dotyczą tego tematu. Znajdź odpowiednie fragmenty w podręcznikach i przeanalizuj je w sposób opisany powyżej.

Wyniki należy zapisać w oddzielnym arkuszu analizy (analizy arkusz) dla każdego podręcznika. W ten sposób wyniki można podsumować i porównać w matrycy. Nawet jeśli wybrane wydarzenie nie występuje w podręczniku historii, można je uznać za stwierdzenie.

Wyniki analizy można następnie omówić i przemyśleć w grupie. W ten sposób uczestnicy uczą się krytycznie kwestionować materiały dydaktyczne i rozwijać wrażliwość na transnarodowe i wieloperspektywiczne podejście do tematów historycznych.

Wdrożenie i doświadczenie w projekcie

W ramach retrospektywy i ponownej oceny wydarzeń historycznych, zespół projektowy przeanalizował i porównał podręczniki do historii z siedmiu krajów europejskich, które są obecnie wykorzystywane w nauczaniu . W każdym kraju partnerskim przeanalizowano kilka podręczników dla szkół średnich.

W niektórych krajach, takich jak Belgia, obok drukowanych podręczników wykorzystywane są w szczególności internetowe platformy zasobów. Tam nauczyciele mogą wybierać z puli materiałów dydaktycznych na platformie internetowej. Ponieważ nauczyciele mogą projektować lekcje bardzo indywidualnie w ramach programu nauczania, trudniej jest śledzić, czy i w jaki sposób uczniowie są konfrontowani z transnarodowym i wieloperspektywicznym podejściem na lekcjach historii.

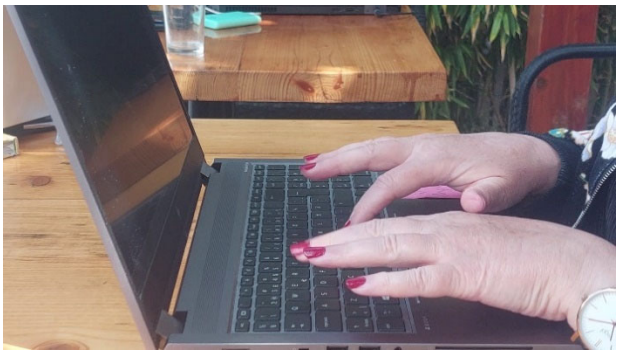

Jednak nawet w krajach, w których używane są podręczniki, nauczyciele mogą wybierać spośród kilku podręczników. Dlatego też analiza musi uwzględniać to, przez jaki zespół autorów podręcznik został napisany i przez jakiego wydawcę został opublikowany.

Obie formy oferują różne możliwości i stanowią różne wyzwania dla nauczycieli. W podręcznikach historia jest często przedstawiana w formie chronologii. Pula materiałów internetowych pozostawia nauczycielowi możliwość tworzenia kontekstów zgodnie z własnymi priorytetami. Lekcje mogą być dostosowane do składu i zainteresowań uczniów i zwracać większą uwagę na niektóre wydarzenia historyczne. Z drugiej strony, podręczniki mogą raczej zapewnić, że pewien kanon wydarzeń historycznych zostanie omówiony w klasie.

Szczególną uwagę zwrócono na to, czy narracje o wybranych wydarzeniach historycznych zostały przedstawione z różnych perspektyw narodowych i społecznych. Jeśli wybrany temat był zbyt szczegółowy, poszukiwano pokrewnego tematu w szerszym kontekście. Jeśli brakowało jakiegoś tematu, należało to ocenić pod kątem narodowego i społecznego znaczenia tematu z punktu widzenia redaktora.

Jednym z wyników naszej analizy było to, że w materiałach dydaktycznych nie ma prawie żadnego transnarodowego i wieloperspektywicznego podejścia do nauczania historii. Nawet jeśli w podręcznikach poruszane są zjawiska globalne, takie jak kolonializm i migracja, nie są one przedstawiane z perspektywy ponadnarodowej. Tylko w wyjątkowych przypadkach wydarzenia historyczne opowiadane są z perspektywy różnych grup społecznych.

Potencjał metody dla ponadnarodowych, wieloperspektywicznych podejść

Podręczniki do historii używane obecnie w szkołach oraz materiały dydaktyczne na platformach internetowych odzwierciedlają te narracje historyczne, które wydają się być interesujące dla polityki edukacyjnej w danym czasie. Dlatego analiza podręczników/materiałów dydaktycznych jest również interesująca poza kontekstem szkolnym.

Na tle umacniających się ruchów narodowych w kontekście europejskim i coraz bardziej zróżnicowanych społeczeństw pod względem przynależności etnicznej i narodowej, krytyczne kwestionowanie narodowych perspektyw historycznych ma szczególne znaczenie. Analiza tekstu i obrazu ogólnie wyostrza spojrzenie na sposób, w jaki wydarzenia historyczne są przekazywane w różnych kontekstach i mediach (gazety, telewizja, internet, reklama, przemówienia polityczne).

Znajomość wyraźnie i pośrednio przekazywanych wiadomości uwrażliwia grupy uczące się w życiu codziennym na zbyt skąpe narracje narodowe, obrazy wroga i stereotypy. Krytyka źródeł jest niezbędnym warunkiem wstępnym do refleksji i krytyki fałszywych wiadomości lub przekazów nienawiści w odniesieniu do mniejszości etnicznych i narodowych, zwłaszcza w Internecie i mediach społecznościowych. Rozbudzenie zainteresowania poglądami innych otwiera szerszy horyzont i promuje kwestionowanie (własnych) zakorzenionych opinii.

Analiza podręczników powinna zachęcić zespół uczący się do krytycznego kwestionowania uznanych autorytetów, takich jak nauczyciele, ale także innych "samozwańczych ekspertów". Wyniki analizy podręczników mogą zachęcić zespół uczący się do samodzielnego wypróbowania metod stosowanych w projekcie "Historia transnarodowa". Pomiędzy krajami sąsiadującymi istnieją pewne inicjatywy tworzenia podręczników, które koncentrują się na ich specyficznych relacjach. W większości przypadków są to kraje, które mają ze sobą konfliktowe relacje, takie jak Niemcy i Polska lub Austria i Czechy.

Bardziej szczegółowe informacje na temat metody analizy podręczników są dostarczane na przykład przez Studies on International History Research Instytutu Georg Eckert for International History Research, który prowadzi badania tematyczne podręczników w porównaniach krajowych, ale także analizy podręczników dla wybranego kraju.[1]

Narzędzia do pobrania

Wszystkie instrumenty/narzędzia, jak również dalsze dokumenty i materiały są dostępne w formie cyfrowej na platformie metodycznej: https://www.transnationalhistory.eu/methods/comparing-schoolbooks

Dalsze materiały na tematy historyczne wybrane w ramach projektu: https://www.transnationalhistory.eu/methods/historical-topics/

[1] Georg-Eckert-Institut für internationale Geschichtsforschung http://www.gei.de/en/home.html

METODA: EDYCJA NARRACJI BIOGRAFICZNYCH

Universität Klagenfurt

Krótki opis

W tej sekcji przyjrzymy się edycji sfilmowanych wywiadów do publikacji. Zastanawiamy się nad tym procesem i rozważamy aspekty etyczne, redakcyjne i językowe.

Szczegółowy opis

W ramach naszego projektu każda z instytucji partnerskich wybrała konkretny moment we współczesnej historii, w którym współcześni świadkowie opowiadali o swoim życiu. Fragmenty wywiadów publikowane są na wspomnianej już platformie metodycznej w formie klipów wideo. Łącznie powstało 19 klipów wideo i jeden klip audio.

Edycja klipów wideo do publikacji to proces twórczy. Wymaga wybrania odpowiednich fragmentów z perspektywy redakcyjnej i połączenia ich w nową, skróconą narrację. Niewątpliwie perspektywa redaktora wpływa na ten proces. Sztuka polega jednak na tym, by nie zniekształcić treści i zachować charakter narracji pomimo skrócenia tekstu. Z tego powodu interwencje w wywiadzie mogą być dość widoczne podczas edycji, a pytania osoby przeprowadzającej wywiad mogą być słyszalne. Czarny ekran może również wskazywać na przeskoki czasowe w narracji.

Istnieją różne podejścia do transkrypcji fragmentów wywiadów mówionych. W przypadku analiz naukowych, pauzy w mowie, powtórzenia i przejęzyczenia są rejestrowane jako istotne zdarzenia w transkrypcji. W przypadku publikacji wywiadów biograficznych w kontekście edukacji dorosłych można obrać kurs pośredni. Z jednej strony to, co zostało powiedziane, musi być autentycznie odtworzone, z drugiej strony możliwe są interwencje redakcyjne na rzecz czytelności tekstów - na przykład napisy. Kolejność zdań w języku mówionym jest dostosowana do nawyków czytelniczych, można pominąć powtórzenia.

Praktyka, wdrażanie i doświadczenia w projekcie

Filmowanie wywiadów

Podczas każdego wywiadu ustawiono stałą kamerę - najlepiej ze statywem - która nie była przesuwana. Skierowana jest ona wyłącznie na narratora, osoba przeprowadzająca wywiad nie jest widoczna w ujęciu. Nagrania wideo z każdego wywiadu trwają od jednej do dwóch i pół godziny.

Edycja klipów wideo

Fragmenty każdego wywiadu zostały zmontowane w klipy wideo trwające od trzech do 15 minut. Te klipy wideo zapewniają wgląd w różne narracje na platformie metodologicznej projektu. Klipy wideo stanowiły również materiał źródłowy, za pośrednictwem którego pracownicy kultury nawiązali subtelny dialog z narratorami. W ten sposób powstała wystawa i przedstawienie teatralne.

Transkrypcja i napisy do klipów wideo

Tekst mówiony klipów wideo został przepisany przez partnerów projektu i przetłumaczony z języka niemieckiego, francuskiego, szwedzkiego, chorwackiego i polskiego na język angielski. W zależności od szybkości mówienia, przetłumaczony tekst musiał zostać nieco skrócony lub jego treść skompresowana, aby napisy były łatwe do odczytania, a narracja mogła być śledzona.

Udostępnienie klipów wideo przez partnerów wywiadu

Większość partnerów wywiadu wyraziła zgodę na publikację klipów wideo. Podpisali oni formularze zgody na wykorzystanie ich tekstów w projekcie. Jeden rozmówca zgodził się jedynie na nagranie audio swojego wywiadu. W tym przypadku tylko ścieżka dźwiękowa została opublikowana na platformie metodologicznej. Inny rozmówczyni zgodziła się na nagranie wideo, ale nie chciała być rozpoznawalna

. W tym przypadku jej zdjęcie zostało częściowo rozpikselowane.

Potencjał metody dla podejść transnarodowych i wieloperspektywicznych

Analiza treści wywiadów

Po pierwsze, aspekt transnarodowy leży w treści wywiadów przeprowadzonych z osobami, których doświadczenia życiowe przekraczają granice państwowe. Każdy wywiad odzwierciedla osobistą perspektywę wydarzeń z przeszłości, które wykraczają poza narodowe narracje historyczne. Jeśli, tak jak w niniejszym projekcie, kilka wywiadów jest umieszczonych obok siebie, samo to tworzy spektrum perspektyw.

Refleksja nad procesem publikacji

Publikowanie fragmentów wywiadów jest zawsze ingerencją w oryginalną narrację i tworzy nową narrację. Oznacza to, że redaktor musi mieć jasność co do własnej perspektywy.

Sam proces publikacji wymaga dogłębnej, wieloperspektywicznej refleksji nad treścią narracji. Z jednej strony należy zachować godność i integralność rozmówcy (pełne szacunku obchodzenie się z powierzonymi tekstami i zdjęciami itp.) Z drugiej strony, kwestie etyczne związane z ideologicznie zabarwionymi wypowiedziami partnerów wywiadu, takimi jak stereotypy, niepoprawne politycznie wypowiedzi lub rasizm itp. muszą zostać omówione i wyjaśnione w zespole redakcyjnym lub w grupie uczącej się.

Wreszcie, redaktor musi dostosować się do przyszłych odbiorców, np. pod względem długości i zrozumiałości tekstu, napięcia i konkluzji podczas łączenia fragmentów wywiadów i wielu innych.

Napisy i tłumaczenie

Wrażliwość i zrozumienie tekstu i języka są wymagane podczas transkrypcji tekstów mówionych do napisów, gdy wypowiedzi z wywiadu muszą być skompresowane językowo, aby dostosować się do nawyków czytania i tempa odbiorców.

Aspekty ponadnarodowe pojawiają się również w zaangażowaniu w teksty, gdy na przykład napisy są tłumaczone na inne języki. Słownictwo dotyczące wydarzeń historycznych może różnić się w różnych językach i odnosić się do perspektyw narodowych.

Warsztat: Edycja narracji biograficznych

Celem warsztatów jest uwrażliwienie uczestników na zakres ingerencji redakcyjnej w narrację biograficzną oraz refleksja nad decyzjami dotyczącymi wyboru fragmentów tekstu. Warsztaty mogą być prowadzone w formacie analogowym lub cyfrowym, w zależności od dostępnego sprzętu technicznego. Poniżej znajdują się instrukcje do pracy analogowej z użyciem papieru i nożyczek.

Materiał

Papierowe wydruki transkrypcji wywiadu biograficznego – w miarę możliwości z kodami czasowymi dla każdego akapitu, aby uczestnicy mogli oszacować długość fragmentu tekstu;

- Nożyczki
- Klej
- wystarczająco dużo miejsca.

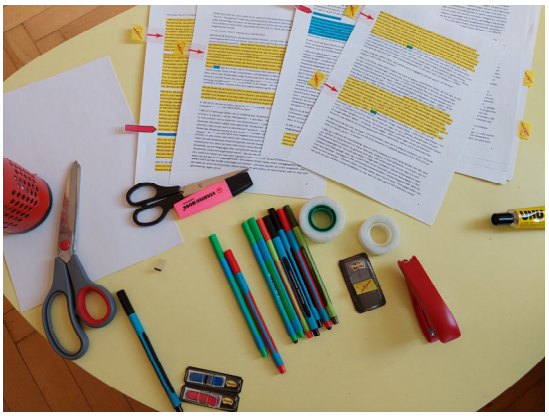

Zadanie

Wycięcie znaczącego 5-minutowego fragmentu z istniejącej transkrypcji około 90-minutowego wywiadu. Wybranie odpowiednich fragmentów tekstu i połączenie ich w nową, skróconą, ale niezmienioną wersję tekstu.

Procedura

Praca w małych grupach: Wybór fragmentów tekstu i ich kompilacja w krótkie opowiadanie odbywa się w małych grupach lub w parach. Podczas procesu pracy uczestnicy omawiają wybór tekstu.

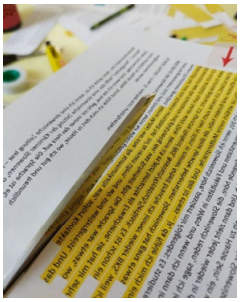

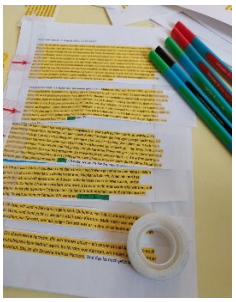

Każda grupa robocza przedstawia na sesji plenarnej opracowaną wersję tekstu i leżące u jej podstaw decyzje redakcyjne. Na bardziej szczegółowym etapie wyniki tekstowe grup roboczych można porównać i scharakteryzować. Żadna nowo stworzona narracja nie jest podobna do drugiej. W ten sposób twórcza interwencja w oryginalną narrację i subiektywna perspektywa uczniów stają się jasne.

Czas trwania: cztery godziny.

Narzędzia do pobrania

Wszystkie narzędzia, a także inne dokumenty i materiały są dostępne w formie cyfrowej na platformie metodycznej: https://www.transnationalhistory.eu/methods/editing-of-biographical-interviews/

Dalsze materiały na platformie metodycznej:

- Wskazówki dotyczące filmowania wywiadów
- Szablon transkrypcji dla tłumaczeń i napisów
- Przykład formularza zwolnienia.

METODA: OPRACOWANIE KOLAŻU TEATRALNEGO

Kulturzentrum Die GEMS

Poniższe uwagi odnoszą się do podejścia do edukacji teatralnej opartej na opracowaniu naszego kolażu teatralnego "Mauerläufer".

Krótki opis

Pedagodzy teatru pracują z aktorami-amatorami i wspólnie opracowują sztukę na podstawie różnych materiałów o określonej tematyce.

Szczegółowy opis

Projekt edukacji teatralnej może wykorzystywać materiały dokumentalne / biograficzne (filmy, zdjęcia, teksty, doświadczenia / przygody...) z elementami teatru improwizacji, ruchu, tańca, muzyki, teatralnych środków estetycznych, a także innych metod artystycznych. Wraz z wyborem tematu, sceny są kreowane i dalej kondensowane w przestrzeni eksploracyjnej. Możliwe jest również wybranie szablonu gry.

W przypadku opracowywania sztuki potrzebny jest temat roboczy, na podstawie którego tworzy się wspólne sceny, które skutkują przedstawieniem lub kolażem. Metoda pracy jest demokratyczna, rzetelna i ma charakter partycypacyjny.

Praktyka, wdrażanie i doświadczenia w projekcie

W trakcie opracowywania spektaklu grupa odbywa próby pod kierunkiem pedagoga teatru i wspólnie tworzy przedstawienie. Umiejętności technik teatralnych rozwijane są na warsztatach, na przykład na warsztatach tanecznych pod profesjonalnym kierownictwem. Ponadto warsztaty, w których uczestniczą osoby z zewnątrz, mogą być bardzo owocne dla informacji zwrotnych, krytyki i sugestii.

O czym warto pomyśleć...

... Przygotowanie spektaklu

Przed rozpoczęciem projektu: Potrzebny jest pedagog teatralny, (bezpośredni) kontakt z grupą docelową (należy to wcześniej określić). Należy rozważyć rekrutację uczestników. Potrzebne jest planowanie prób i odpowiednie miejsce na próby.

... w trakcie trwania projektu

Ważne jest, aby omówić cel projektu z uczestnikami i znaleźć odpowiedni sposób pracy, w którym rozwija się korzystna dynamika grupy. Jeśli na początku projektu

zapewnić przestrzeń do rozwoju grupy. Ponadto musi być wystarczająco dużo czasu na eksperymentowanie, improwizację i dyskusję, aby z tego procesu mogły powstać odpowiednie sceny dla produktu końcowego. Ramy wyznacza pedagogiczne przywództwo teatralne, w którym członkowie grupy mają swobodę twórczą.

... Po projekcie

Po odegraniu spektaklu po raz ostatni, miłym zakończeniem jest zorganizowanie oficjalnego spotkania podsmowującego proces i uzyskanie informacji zwrotnych. Można to również połączyć poprzez wspólne obejrzenie dokumentacji wideo gry, jeśli jest dostępna.

Potencjał metody dla podejść transnarodowych i wieloperspektywicznych

Teatr jest medium, które wykorzystuje różnorodne metody i może również łączyć najbardziej zróżnicowane media. Co więcej, teatr jest bardzo zmysłowy i otwiera wiele możliwości interpretacji. Dlatego jest to odpowiednia metoda do radzenia sobie z podejściami transnarodowymi i wieloperspektywicznymi.

Największym potencjałem jest wprowadzenie na scenę historii, doświadczeń i głosów ludzi. Jesteśmy społeczeństwem ponadnarodowym, więc te doświadczenia również należą do sceny i muszą być widziane, omawiane i doświadczane. Umożliwia to widoczność i otwiera przestrzeń do dialogu, wymiany i może utorować drogę do zmian.

Kolejny potencjał tkwi w samym medium. Wykorzystuje ono różne sposoby prezentacji, które mogą tworzyć wzmocnienie, imponować i wzbudzać najróżniejsze emocje. Za przykład niech posłuży scena z kolażu. Ściana została zbudowana z pudeł w dynamicznych ruchach. Ściana jest tak wysoka, że aktorzy znikają za nią.

Pojawia się obraz - kobieta, z którą przeprowadziliśmy wywiad. Jej ujęcie jest wyświetlane na ścianie kartonowych pudeł. Odtwarzane jest wideo.

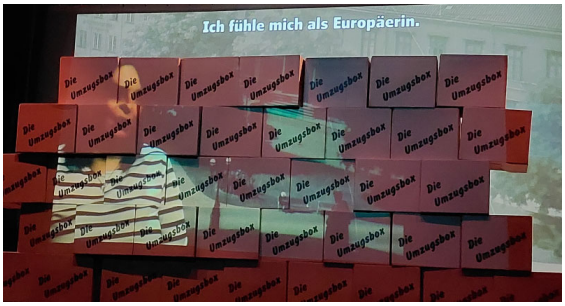

Aktorzy, którzy próbują zrobić luki w ścianie, powtarzają słowa i frazy rozmówców. Inni szybko zamykają luki, odcinając słowa ludzi za ścianą. Słowa i części zdań, które były imponujące i poruszające dla aktorów, zostały przez nich wzmocnione. Jako publiczność postrzegasz rozmówcę. Opowiada o swoich doświadczeniach i wyzwaniach związanych z odnalezieniem się w nowym kraju i akceptacją. Odbieramy też aktorów, którzy próbują coś przekazać widzom, ale zawsze im to uniemożliwiają.

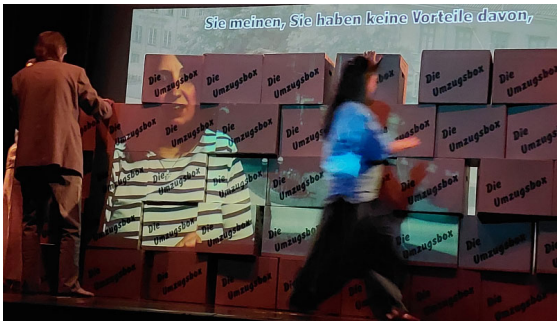

Są jakieś braki, to są one natychmiast niwelowne. Jest to, między innymi, uczucie wynikające z oglądania wywiadu, a następnie artystycznego umieszczenia go na scenie. Tak więc te różne poziomy wideo, aktorstwa, tekstu i percepcji są od siebie wzajemnie zależne.

Warsztat: Teatr

Intensywna rozgrzewka jest niezbędna zarówno dla koncentracji, jak i formowania grupy. Próba rozpoczęła się od gier skojarzeniowych z piłką, a następnie trenowaliśmy dysocjację: grupa stoi w kole. Gracz A pyta gracza B: "Co robisz?" Gracz A odpowiada stwierdzeniem (np. Gotuję), ale jednocześnie wykonuje ruch, który pokazuje inną akty-

wność niż ta wymieniona. Gracz C pyta gracza B: "Co robisz?". Gracz B wykonuje teraz ruch, który pasowałby do czynności wymienionej przez gracza A, ale nazywa inną, nową czynność i tak dalej.

Następnie odbyła się rozgrzewka wokalna: Grupa stoi w kole i kołysze górną częścią ciała w przód i w tył (w kierunku środka koła) we wspólnym rytmie (tempo krokowe). Z kolei każdy uczestnik wprowadza wypowiedź wokalną, którą następnie powtarza cała grupa.

W głównej części próby wspólnie obejrzeliśmy fragment wywiadu na wideo. Następnie wypróbowaliśmy reakcje grupy i poszczególnych uczestników na wideo ze ścianą wykonaną z ruchomych pudełek. Interesowało nas, czy bardziej skuteczne są obrazy nieruchome czy ruchome. W tym przypadku ruchome obrazy okazały się bardziej skuteczne. Kilku graczy poruszało częściami ściany w taki sposób, że w ścianie pojawiały się szczeliny, przez które widoczne były twarze.

Następnym krokiem było eksperymentowanie z tekstem wywiadu. Różni gracze powtarzali poszczególne słowa lub części zdań z wywiadu do ruchów grupy za pomocą kartonowych/ściennych elementów. Ostatnim krokiem była próba nagrania procesu w taki sposób, aby można go było powtórzyć.

.

Doświadczenie

Okazało się, że zebranie wiarygodnej grupy może zająć dużo czasu. Doprowadziło to do tego, że przez pewien czas poziom wiedzy o projekcie (np. wiedza o wywiadach) i poziom znajomości w grupie były dość niejednorodne. Jednak to się zmieniło i doprowadziło do atmosfery pracy charakteryzującej się dużą dozą zabawy i wzajemnego zaufania. - Grupa poradziła sobie również z trudnymi zadaniami organizacyjnymi, zmianami pomieszczeń itp. Dzięki optymistycznemu i konstruktywnemu nastawieniu. .

Narzędzia do pobrania

Wszystkie instrumenty/narzędzia, jak również dalsze dokumenty i materiały są dostępne w formie cyfrowej na platformie metodycznej: https://www.transnationalhistory.eu/methods/documentary-theatre/

METODA: WIZUALIZACJA HISTORII TRANSNARODOWEJ NA WYSTAWACH I POPRZEZ WYSTAWY

Muzeji i galerije Konavala

Krótki opis

Przekształcenie materiału biograficznego z ponadnarodowym wątkiem historycznym w wystawę.

Szczegółowy opis

Wystawa wizualizuje wrażenia na temat projektu (tutaj: Historia transnarodowa). Za pomocą wywiadów biograficznych, osobistych opowieści o przedmiotach, cytatów itp. na wystawie można uchwycić wiele różnych głosów na temat lokalny, ale także ponadnarodowy. Dlatego też wystawy spełniają warunki wstępne, aby dotrzeć do jak najszerszej lokalnej i regionalnej publiczności (lub różnych innych grup docelowych).

Wywiady biograficzne przeprowadzone przez partnerów projektu na różne tematy zostały zintegrowane z wystawą za pomocą kodów QR. W ten sposób temat lokalny, który dotyczył podstawowego warunku mobilności - chodzenia i specyficznego obuwia regionu - został rozszerzony o dalsze aspekty ponadnarodowe.

Pomocne wskazówki dotyczące planowania i wdrażania wystawy w oparciu o nasze doświadczenia w projekcie

Przed rozpoczęciem produkcji wystawienniczej należy sprawdzić następujące aspekty:

- Jaka jest główna idea tworzenia wystawy?
- Jakie czynniki środowiskowe wpływają na pomysł wystawy (tło, potrzeby wewnętrzne i interesy zewnętrzne)?
- Jaki jest cel i związek wystawy z wizją i celami projektu?
- W jakim stopniu wystawa wspiera określone cele projektu?
- Dlaczego wystawa? Czy to właściwe medium? Czy istnieją inne alternatywne media dla tej wystawy? Czy wystawa może być zrealizowana w innej formie?
- Przedstaw sugestie dotyczące przedmiotów lub innych materiałów wewnętrznych lub zewnętrznych, które można wykorzystać na wystawie. Zbierz wszystkie potrzebne dokumenty / fakty / materiały.
- Do jakich grup docelowych może dotrzeć wystawa i w jaki sposób możemy wzbudzić ich zainteresowanie?
- Jakie możliwości edukacyjne oferuje wystawa?
- Jakie są zagrożenia, konsekwencje i skutki związane z wystawą?
- Którzy eksperci, inspiratorzy i współpracownicy mogliby być zaangażowani w sposób wspierający?
- Które miejsce jest odpowiednie na wystawę?
- Który okres wystawowy jest odpowiedni dla projektu?
- Powołanie grupy roboczej do przygotowania wystawy.
- Jakie umiejętności są potrzebne do przygotowania wystawy?

Potencjał metody dla podejść transnarodowych i wieloperspektywicznych

Wystawa ma siłę w swojej trójwymiarowej formie i ze względu na swój potencjał do tworzenia przeglądu fascynujących, a czasem trudnych/skomplikowanych zagadnień. Wywołuje również ciekawość, emocje i konsternację. Wizycie w muzeum mogą towarzyszyć programy edukacyjne, ale wizyta na wystawie może również prowadzić do samodzielnych pytań bez przewodnika lub akompaniamentu edukacyjnego i zachęcać odwiedzających do interakcji.

Realizacja wystawy *Kome obojci kome opanci*

Wystawa muzealna została otwarta w Muzeum Konavale w Chorwacji w maju 2023 roku. Wystawa prezentuje wrażenia związane z tematem projektu, jakim jest historia transnarodowa. Wystawa jest zorientowana lokalnie i ma warunki wstępne, aby przyciągnąć szeroką publiczność lokalną i regionalną.

Tools for download

Link do wystawy:

https://www.youtube.com/watch?v=MUxmlnG746k

Otwarcie wystawy, maj 2023:
https://www.youtube.com/watch?v=TyhC7SUaPgw

Wszystkie instrumenty/narzędzia, jak również dalsze dokumenty i materiały są dostępne w formie cyfrowej na platformie metodycznej: https://www.transnationalhistory.eu/methods/curating-an-exhibition/

WYCIECZKA: NAUCZANIE ZŁOŻONYCH FAKTÓW HISTORYCZNYCH

EU WAREHOUSE

Główne obszary zainteresowania Transnational History obejmują nauczanie historii Europy w kontekście ponadnarodowym, testowanie odpowiednich metod oraz opracowywanie materiałów dydaktycznych i edukacyjnych, które pomagają promować wieloperspektywiczne podejście do historii w kształceniu dorosłych, pedagogice i szkoleniu nauczycieli.

W praktyce poszczególne wydarzenia historyczne są naświetlane poprzez wywiady biograficzne z różnych perspektyw narodowych lub społecznych. Subiektywne, ponadnarodowe doświadczenia uczestników wywiadów part otwierają przed uczniami nowe perspektywy na to, jak ludzie żyją razem w Europie i na wąsko zdefiniowane narodowe narracje historyczne.

Klasy szkolne i grupy edukacyjne dorosłych są coraz bardziej zróżnicowane etnicznie. Uczniowie wnoszą do klasy szeroki wachlarz doświadczeń transnarodowych. Podejście wieloperspektywiczne oddaje sprawiedliwość tej zmienionej sytuacji dydaktycznej, ale stawia nowe wyzwania przed personelem pedagogicznym.

Edukatorzy potrzebują umiejętności tworzenia powiązań, zapewniania jasnych struktur i opierania nauczania na mocnych i wiarygodnych źródłach. W tym rozdziale zajmujemy się wyborem różnych aspektów, które są częścią złożonego wyzwania, jakim jest nauczanie historii z perspektywy transnarodowej. Przedstawiamy sugestie dotyczące sprostania złożoności tego zadania w kontekście podejścia wieloperspektywicznego.

Aby to zrobić, przyglądamy się sytuacjom związanym z nauczaniem i uczeniem się, a także wymiarom osobistym i instytucjonalnym. Na koniec, ale nie mniej ważne, są następujące pytania: Kim jestem jako nauczyciel? Kim są uczniowie? Jak i czego uczę, biorąc pod uwagę środowisko społeczne, instytucjonalne i socjalne?

Strategie nauczania i rozwój tożsamości społecznej

Autorefleksja, indywidualne potrzeby i doświadczenia

Dlaczego lepsze zrozumienie rozwoju tożsamości społecznej może być przydatne w nauczaniu złożonych przedmiotów? Modele tożsamości społecznej mogą służyć jako narzędzia do autorefleksji.

Mogą one pomóc w zrozumieniu własnych perspektyw i zachowań, a także zachowań uczniów, wybrać strategie nauczania, które przerywają dynamikę władzy, promują dialog, wspierają refleksję w celu lepszej samoświadomości i rozwoju oraz zapewniają rozszerzone możliwości uczenia się.

Ważnym rezultatem świadomego zajmowania się tożsamością społeczną jest większa pewność siebie w mówieniu o różnorodności, promowaniu integracji, pracy ponad podziałami i w pokonywaniu nieoczekiwanych wyzwań.

Istnieją różne rodzaje działań związanych z "profilowaniem tożsamości społecznej", które są przydatne do autorefleksji i budowania pewności siebie w odkrywaniu i rozmawianiu o tożsamościach społecznych (naszych własnych i innych). Tożsamości społeczne mogą się zmieniać i podczas gdy niektóre z naszych tożsamości społecznych pozostają takie same przez całe życie (np. pochodzenie etniczne, tożsamość rasowa), inne mogą się zmieniać (np. wiek, niepełnosprawność, status klasowy).

Większość modeli rozwoju tożsamości społecznej definiuje podobną *sekwencję kamieni milowych rozwoju:*

- Akceptacja i internalizacja dominującej ideologii i wartości, które zakładają wyższość grupy dominującej i niższość grupy podporządkowanej;
- Kwestionowanie, odrzucanie i opieranie się dominującej ideologii i opresyjnym systemom, a tym samym sposób, w jaki charakteryzowana jest dana grupa społeczna;
- odkrywanie, redefiniowanie i rozwijanie nowej tożsamości społecznej, która nie jest zakorzeniona w normach i wartościach wyższości i niższości; oraz
- Integracja i internalizacja nowej tożsamości wraz z zaangażowaniem na rzecz sprawiedliwości społecznej. (Adams, 2016, s. 36)

Te etapy rozwoju można odczytywać metaforycznie i wykorzystywać je, aby pomóc danej osobie opisać, jak się czuje sama ze sobą oraz zapewnić ramy do refleksji i lepszego zrozumienia. Nie są to stałe, ostateczne kategorie.

Niektóre z naszych tożsamości społecznych pozostają niezmienne, takie jak pochodzenie etniczne, miejsce pochodzenia lub pierwszy język. Inne mogą ulec zmianie ze względu na okoliczności zewnętrzne lub osobiste. Wiek, płeć, religia, orientacja seksualna, status upodmiotowienia, status społeczno-ekonomiczny, narodowość/obywatelstwo i postura

to kategorie tożsamości, w których dana osoba może doświadczyć znaczących zmian.

Intersekcjonalność i perspektywa wielu tożsamości

Teoria intersekcjonalności pomaga nam zrozumieć, w jaki sposób przynależność do wielu defaworyzowanych grup tożsamości wzmacnia wyzwania. Wyłoniła się ona poprzez zbadanie sposobów, w jakie procesy prawne były stosowane w celu rozwiązania pojedynczych kwestii związanych z tożsamością. Maskowało to niekorzystną sytuację

oskarżonych wynikającą z ich przynależności do wielu zmarginalizowanych grup tożsamości, ze szkodą dla nich. (Kimberlé Crenshaw, 1991).

Koncepcja intersekcjonalności pozwala na spojrzenie z perspektywy wielu tożsamości i pomaga rozpoznać wzajemne oddziaływanie dynamiki władzy, dynamiki grupy i indywidualnych zachowań w środowisku edukacyjnym. Obejmuje ona pochodzenie etniczne, płeć, religię, orientację seksualną, status społeczno-ekonomiczny, wiek, sprawność fizyczną i umysłową oraz inne istotne tożsamości, a także definiuje powiązane formy dewaluacji i ucisku: rasizm, seksizm, ucisk religijny i antysemityzm, heteroseksizm, ageizm itp.

Pytania, nad którymi można się zastanowić w tym kontekście:

- Gdzie jesteś członkiem grupy beneficjentów, a gdzie członkiem grupy defaworyzowanej?
- Jakie masz doświadczenia na przecięciu różnych tożsamości społecznych?
- Czy ludzie poświęcają więcej czasu na myślenie o tożsamościach, w których doświadczają dyskryminacji?
- Co chciałbyś wiedzieć o wzorcach społecznych w odniesieniu do grup, do których należysz, a o których być może jeszcze nie myślałeś?

Nie ma "prostej prawdy" w stosowaniu modeli rozwoju tożsamości społecznej i teorii intersekcjonalności. Jednak oba mogą być wykorzystywane jako ramy rozwoju osobistego i zawodowego.

Potencjał podejścia transnarodowego i wieloperspektywicznego - propozycja najlepszych praktyk

Rodzima wiedza 360

Native Knowledge 360 to krajowa inicjatywa edukacyjna Smithsonian's National Museum of the American Indian (NMAI) mająca na celu przekształcenie nauczania i uczenia się o rdzennych mieszkańcach obu Ameryk . Ma wiele cech najlepszych praktyk, które odnoszą się do dyskusji w ramach projektu Transnational History, a jego ramy są wysoce przenośne.

Native Knowledge 360° (NK360°) zapewnia nauczycielom głębszą i szerszą wiedzę oraz perspektywy na temat rdzennych Amerykanów, przenosząc bogactwo zbiorów Muzeum, stypendiów i programów na żywo, wraz z różnorodnymi głosami ekspertów rdzennych Amerykanów i młodych ludzi, bezpośrednio do sal lekcyjnych w całym kraju.

Pierwszym komponentem jest zestaw tak zwanych istotnych ustaleń. Pierwsza część pracy polega na zastąpieniu niektórych z tych niedokładnych, niekompletnych i stereotypowych historii. W związku z tym opracowano ramy podstawowych ustaleń w oparciu o dziesięć tematów National Council for the Social Studies Standards.

Koncepcje te odzwierciedlają różne nieopowiedziane historie o rdzennych Amerykanach, które mogą pogłębić i poszerzyć nauczanie historii, geografii, wiedzy obywatelskiej, ekonomii, nauk ścisłych, technologii i innych przedmiotów. Starają się one zastąpić powszechne narracje, które znajdujemy w podręcznikach, zestawem podstawowych pojęć, które umożliwiają szersze, bardziej integracyjne myślenie i uczenie się o rdzennych Amerykanach.

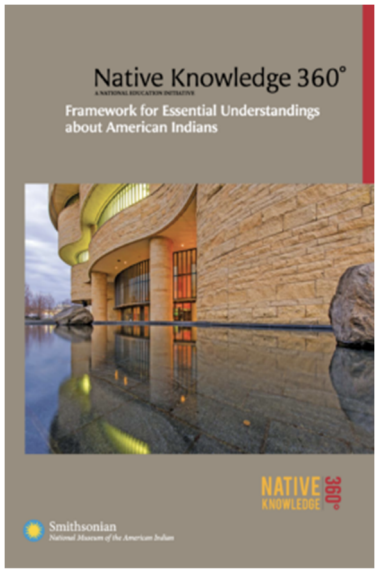

Ponadto NK360° współpracuje z rdzennymi społecznościami w celu stworzenia nowych lekcji online, które oferują bogatszy i bardziej inkluzywny dyskurs oraz zawierają głosy samych rdzennych mieszkańców.

Prawdziwa, znacząca i trwała zmiana nastąpi tylko wtedy, gdy nadamy priorytet i zinstytucjonalizujemy zróżnicowane, wieloperspektywiczne historie zamiast rasistowskich poglądów. I kiedy nie tylko tolerujemy, ale i akceptujemy to, kim byliśmy i kim jesteśmy. Systemy edukacyjne podążą za tym.

TOOLS AND DOWNLOADS

Social Identity Wheel : https://sites.lsa.umich.edu/inclusive-teaching/social-identity-wheel/

Native knowledge 360

The Historical Thinking project: https://historicalthinking.ca/about-historical-thinking-project

House of European History: https://learning-corner.learning.europa.eu/learning-materials/house-european-history_en

Europe in 12 lessons: https://op.europa.eu/webpub/com/eu-in-12-lessons/en/

The Observatory on History Teaching in Europe: https://www.coe.int/en/web/observatory-history-teaching

BIBLIOGRAFIA I ŹRÓDŁA

Metoda: Wywiady biograficzne

Gabriele Rosenthal: Erlebte und erzählte Lebensgeschichte. Gestalt und Struktur biografischer Selbstbeschreibungen. Campus, Frankfurt a. M./New York 1995.

Gisela Jakob: Das narrative Interview in der Biografieforschung. In: Barbara Friebertshäuser, Annedore Prengel (Hrsg.): Handbuch Qualitative Forschungsmethoden in der Erziehungswissenschaft. Juventa, Weinheim/München 1997, S. 445 – 458.

Ivonne Küsters: Narrative Interviews. Grundlagen und Anwendungen. Lehrbuch, Wiesbaden 2006.

Metoda: Analiza podręczników - Lista badanych podręczników

Austria

Scheipl, Josef; Scheucher, Alois; Ebenhoch, Ulrike; Staudinger, Eduard: Zeitbilder, 7. Schülerbuch. Geschichte und Sozialkunde. Politische Bildung. Vom Ende des Ersten Weltkriegs bis in die Gegenwart, Wien, Österreichischer Bundesverlag, 2019

Scheipl, Josef; Scheucher, Alois; Ebenhoch, Ulrike; Staudinger, Eduard: Zeitbilder, 7/8. Schülerbuch. Geschichte und Sozialkunde. Politische Bildung. Vom Ende des Ersten Weltkriegs bis in die Gegenwart, Wien, Österreichischer Bundesverlag, 2019

Pokorny, Hans; Pokorny, Renate, Lemberger, Michael: Netzwerk Geschichte 7. Geschichte und Sozialkunde/Politische Bildung. Lehr- und Arbeitsbuch für die 7. Klasse AHS, für die 3. Klasse BASOP und BAKIP mit Weiterverwendung in der 5. Klasse. Politische Bildung online. Bildungsverlag Lemberger, 2013 (2. Auflage)

Mader, Sabine; Strutz, Andrea; u.a.: querdenken - Geschichte und Politische Bildung 4, approbiert für Mittelschule, Geschichte und Sozialkunde/Politische Bildung, 4. Klasse, AHS-Unterstufe, Geschichte und Sozialkunde/Politische Bildung, 4. Klasse. Österreichischer Bundesverlag, 2019.

Graf, Margot; Halbbartschlager, Franz; Vogel-Waldhütter; Martina: MEHRfach Geschichte. 4. Klasse, Teil 1. Wissen und Verstehen. Veritas, 2020 (5. Auflage)

Belgia

Book title or internet url: Een geschiedenis van België, Authors: Gita Demeckere, Bruno De Wever, Tom De Paepe, m.m.v. Guy Vanthemsche, 2021 (first print 2012), Academia Press

Book title or internet url: La grande histoire de la Belgique, Author: Patrick Wever, 2016 (first print 2013), tempus, editions perrin

Construire l'Histoire – 6e année - Un monde en mutation (de 1919 à nos jours), Authors: Sous la direction de Jean-Louis Jadonelle & Jean Georges, Éditions Érasme

Le portail de l'enseignement en Fédération Wallonie-Bruxelles - http://enseignement.be/index.php?page=0&navi=184

Moroccan Migration in Belgium: More than 50 Years of Settlement, Series: CeMIS Migration and Intercultural Studies, Volume: 1, Authors: Christiane Timmerman, Nadia Fadil, Idesbald Goddeeris, Noel Clycq, Karim Ettourki, 2017

Construire l'Histoire – 6e année - Un monde en mutation (de 1919 à nos jours), Authors: Sous la direction de Jean-Louis Jadonelle & Jean Georges, Éditions Érasme

European School Education Platform, https://school-education.ec.europa.eu/en

https://www.belgiumwwii.be/ - BELGIUMS WWII –platform – found at: Link to the general school education resource on the internet (BE/ French speaking part): Le portail de l'enseignement en Fédération Wallonie-Bruxelles - http://enseignement.be/index.php?page=0&navi=184, Authors: various (for the platform in general); https://www.cegesoma.be/ for the WWII-website, 2017ff., CegeSoma

Citoyen du monde – L'Histoire du nos migrants – Dossier pedagogique, https://www.myria.be/files/Citoyens_du_Monde-DOSSIER.pdf, 2017, Myria

Profiel en traject van de werkzoekenden in het Brussels Hoofdstedelijk gewest monitoring volgens origine, Juni 2019, https://press.actiris.be/translation-lorigine-etrangere--un-frein-a-lemploi-a-bruxelles#, Authors: view.brussels, Brussels observatorium voor werk en opleiding: 2019

Chorwacja

POVIJEST 8 - udžbenik za 8. razred osnovne škole, Stjepan Bekavac, Mario Jareb; Nakladnik: ALFA

VREMEPLOV 8 - udžbenik povijesti za osmi razred osnovne škole, Vesna Đurić; Nakladnik: PROFIL

POVIJEST 8 - udžbenik povijesti za osmi razred osnovne škole, Snježana Koren; Nakladnik: PROFIL

TRAGOM PROŠLOSTI 8 - udžbenik povijesti s višemedijskim nastavnim materijalima u osmom razredu osnovne škole, Krešimir Erdelja, Igor Stojaković; Nakladnik: Školska knjiga

Niemcy

Buchners Kolleg Geschichte 11, Unterrichtswerk für die gymnasiale Oberstufe, Neue Ausgabe Baden-Württemberg, Bamberg 2014

Buchners Kolleg Geschichte 12, Unterrichtswerk für die gymnasiale Oberstufe, Neue Ausgabe Baden-Württemberg, Bamberg 2013

Buchners Kompendium Geschichte, Lehr- und Arbeitsbuch für die Oberstufe, Bamberg 2012

Geschichte und Geschehen, Jahrgangsstufe 1 und 2, Berufliche Gymnasien, Stuttgart 2017

Zeit für Geschichte 12, Oberstufe für Baden-Württemberg, Stuttgart 2010

Lehrplan für Geschichte für das berufliche Gymnasium, Amtsblatt des Ministeriums für Kultus, Jugend und Sport Baden-Württemberg, 30. Juni 2016

Polska

Ślady czasu, Pozycja w serii, 1-4, Historia 1. Ślady czasu. Podręcznik dla klasy 1 liceum i technikum. Zakres podstawowy i rozszerzony, Łukasz Kępski, Jakub Kufel, Przemysław Ruchlewski, Gdańskie Wydawnictwo Oświatowe sp. z o.o. sp. K

Historia. Zakres rozszerzony (OPERON), Pozycja w serii, 3/8, Historia 2. Zakres rozszerzony. Część 1. Podręcznik dla szkół ponadpodstawowych, Mirosław Ustrzycki, Janusz Ustrzycki, Wydawnictwo Pedagogiczne OPERON Sp. z o.o.

Poznać przeszłość, Pozycja w serii, ¾, Poznać przeszłość 3. Podręcznik do historii dla liceum ogólnokształcącego i technikum. Zakres podstawowy, Jarosław Kłaczkow, Anna Łaszkiewicz, Stanisław Roszak, Nowa Era Spółka z o.o.

Zrozumieć przeszłość. Zakres rozszerzony, Pozycja w serii, 4/4, Zrozumieć przeszłość 4. Podręcznik do historii dla liceum ogólnokształcącego i technikum. Zakres rozszerzony, Robert Śniegocki, Agnieszka Zielińska, Nowa Era Spółka z o.o.

Rumunia

Porównanie podręczników opracowane przez austriacki zespół.

Istorie. Manual pentru clasa a XI-a, Sorin Oane, Catalin Strat, 2012, Humanitas Educational

Istorie. Manual pentru clasa a XI-a, Alexandru Barnea, Vasile Manea, Eugen Palade, Florin Petrescu, Bogdan Teodorescu, 2014, Corint Educational

Istorie. Manual pentru clasa a XI-a, Authors: Magda Stan. Cristian Vornicu, 2006, Editura Niculescu ABC

Szwecja

Norrköpings historia 1900-talet, red Hans Nilsson, 2000, Centrum för lokalhistoria, (20th century history of Norrköping)

SOS Historia 7-9, Elisabeth Ivansson, Mattias Tordai, 2019, Liber, (Worldhistory for gymnasium and adult education)

Perspektiv på historien, 2017, Gleerups, (Worldhistory for gymnasium and adult education)

Möt historien, 2017, Gleerups, How history effects today´s life, for gymnasium and adult education

Brytningstider, red Kristina Hultman, 1998, Atlas förlag, (Research about the Industrial lanscape, old textile area, in Norrköping)

Kulturarv i rörelse, Annika Alzén, 2011, Symposium, (About historical research in an informal non academic context)

Metoda: Edukacja teatralna

Boal, A. (2013). Übungen und Spiele für Schauspieler und Nicht-Schauspieler. Berlin: Suhrkamp.

Hippe, L. (2019). Und was kommt jetzt? Szenisches Schreiben in der theaterpädagogischen Praxis. Weinheim: Deutscher Theaterverlag.

Johnstone, K. (2022). Improvisation und Theater. Die Kunst, spontan und kreativ zu agieren (6. Ausg.). Berlin: Alexander.

Pfeiffer, M. (2008). Theater des Handelns. Strategien der Performance- Art als in der Theaterarbeit mit Jugendlichen. Weinheim: Deutscher Theaterverlag.

Plath, M. (2009). Biografisches Theater in der Schule. Mit Jugendlichen inszenieren: Darstellendes Spiel in der Sekundarstufe. Weinheim und Basel: Beltz.

Spolin, V. (2003). Improvisationstechniken für Pädagogik, Therapie und Theater. Paderborn: Junfermann.

Metoda: Wizualizacja historii transnarodowej na wystawach

Anić, Vladimir. 2003. Veliki rječnik hrvatskoga jezika. Novi liber. Zagreb.

Balarin, Nike. 1898. Konavli: Ženidba (na Grudi). Zbornik za narodni život i običaje. JAZU. Zagreb.

Batina, Klementina. 2018. Aspekti ženskog autorstva u ranoj hrvatskoj etnologiji i folkloristici. Zbornik za narodni život i običaje. HAZU. Zagreb.

Belaj, Vitomir. 1998. Hod kroz godinu: mitska pozadina hrvatskih narodnih običaja i vjerovanja. Golden marketing. Zagreb.

Benc Bošković, Katica. 1971. Starinsko žensko ruho u Konavlima. HAZU. Zagreb.

Benc Bošković, Katica. 2006. Baltazar Baldo Bogišić. Sistematičar u prikupljanju etnografske građe. Etnološka istraživanja, 11. Zagreb.

Bogdan Bijelić, Paulina. 1901. Konavoski ženski rad i običaji. Nada, 21. Sarajevo.

Bogdan Bijelić, Paulina. 1917. Ženidba (Cavtat u Dalmaciji). Zbornik za narodni život i običaje. JAZU. Zagreb.

Bogdan Bijelić, Paulina. 1918. Koledar. Zbornik za narodni život i običaje. JAZU. Zagreb.

Bogdan Bijelić, Paulina. 1928. Grabež djevojaka (Konavli u Dalmaciji). Zbornik za narodni život i običaje. JAZU. Zagreb.

Bogdan Bijelić, Paulina. 1929. Ženidba (Konavli u Dalmaciji). Zbornik za narodni život i običaje. JAZU. Zagreb.

Bogišić, Baltazar. 1867. Pravni običaji u Slovena. Štamparija Dragutina Albrechta. Zagreb.

Bogišić, Baltazar. 1874. Zbornik sadašnjih pravnih običaja u Južnih Slovena, knjiga prva. JAZU. Zagreb.

Bogišić, Mato. 1979. Konavoski narodni običaji i njihovo propadanje. Antena, 2. Zagreb.

Bošković Stulli, Maja. 1954. Narodne pjesme, običaji, priče i drugo iz Konavala. Digitalni repozitorij Instituta za etnologiju i folkloristiku.

Bošković Stulli, Maja. 1961. Folklorna građa iz Konavala 2. Digitalni repozitorij Instituta za etnologiju i folkloristiku.

Bošković Stulli, Maja. 1982. Konavosko usmeno pjesništvo. Konavoski zbornik 1. HAZU.

Bošković Stulli, Maja. 1984. Usmeno pjesništvo u obzorju književnosti. Nakladni zavod Matice hrvatske. Zagreb.

Delorko, Olinko. 1998. Narodne pjesme iz Konavala, konavoska folklorna i usmena baština. Časopis Dubrovnik, 1.

Demović, Miho. 1999. Glazbeni folklor Konavala. Konavle u prošlosti, sadašnjosti i budućnosti 2. Zavod za povijesne znanosti HAZU Dubrovnik. Dubrovnik.

Ivancich Dunin, Elsie. 2013. Prošlost u sadašnjosti: Svadbe u Dubrovačkom primorju. Matica hrvatska – ogranak Dubrovnik. Dubrovnik.

Ivančan, Ivan. 1985. Narodni plesni običaji Južne Dalmacije. Narodna plesna kultura u Hrvata. Kulturno prosvjetni sabor Hrvatske. Zagreb.

Jacobson, Roman Osipovič; Bogatirjov, Pjotr Grigorjevič. 2010. Folklor kao naročit oblik stvaralaštva. Folkloristička čitanka. AGM, Institut za etnologiju i folkoristiku. Zagreb.

Janeković Römer, Zdenka. 2007. Filip de Diversis. Sabrana djela. Dom i svijet. Zagreb.

Kapetanić, Niko. 2008. Konavle na starim razglednicama 1898. - 1944. Općina Konavle. Cavtat.

Kapetanić, Niko. 2015. Od Carigrada do El Dorada Iseljavanje iz Konavala 1815. – 1941. Vlastita naklada. Dubrovnik.

Kapetanić, Niko; Vekarić, Nenad. 1999. Stanovništvo Konavala 1. Zavod za povijesne znanosti HAZU. Dubrovnik.

Kapetanić, Niko; Vekarić, Nenad. 2002. Konavoski rodovi 2. Zavod za povijesne znanosti HAZU Dubrovnik. Zagreb – Dubrovnik.

Kapetanić, Niko; Vekarić, Nenad. 2003. Konavoski rodovi 3. Zavod za povijesne znanosti HAZU Dubrovnik. Zagreb – Dubrovnik.

Katičić, Radoslav. 2010. Zeleni lug. Tragovima svetih pjesama naše pretkršćanske starine. Ibis grafika. Zagreb – Mošćenička Draga.

Ljubimir, Nike. 1999. Nedijeljena kuća u Konavlima. Konavle u prošlosti, sadašnjosti i budućnosti 2. Zavod za povijesne znanosti HAZU Dubrovnik. Dubrovnik.

Skok, Petar. 1971. Etimologijski rječnik hrvatskog ili srpskog jezika. JAZU. Zagreb.

Vitez, Zorica. 2003. Hrvatski svadbeni običaji. Golden marketing i Tehnička knjiga. Zagreb.

Vodopić, Mato. 1893., pretisak 2009. Marija Konavoka. Fortuna. Zagreb.

Vukmanović, Jovan. 1980. Konavli: antropogeografska i etnografska ispitivanja. SANU. Beograd

Excursus: Nauczanie złożonych faktów historycznych

Adams, M. (2016). Pedagogical foundations for social justice education. In M. Adams, L.A. Bell (Eds.). Teaching for diversity and social justice (3rd ed.) New York, NY: Routledge, Taylor & Francis.

Bennett, Milton J. (1993). Towards a developmental model of intercultural sensitivity. In R.

Bennett, M.J. (1986). Towards ethnorelativism: A developmental model of intercultural sensitivity. In R.M. Paige (Ed.), Cross-cultural orientation: New conceptualizations and applications (pp. 27–70). New York: University Press of America.

Crenshaw, K. [Brown University] (2015, July 2). Race, Gender, Inequality, and Intersectionality)[Video File]. Retrieved on September 18, 2019.

Crenshaw, K. (1991). Mapping the margins: Intersectionality, identity politics, and violence against women of color. Stanford Law Review, 43(6) 1241-1299.

Hardiman, R., and B.W. Jackson (1997). Jackson and Hardiman Model of Social Identity Development. Appendix 2A in Conceptual foundations for social justice courses, in M. Adams, L.A. Bell, P. Griffin (Eds.), Teaching for diversity and social justice: A sourcebook (New York: Routledge), pp. 23-29.

Harro, B. (2016). The cycle of socialization. In M. Adams and L.A. Bell (Eds.). Teaching for Diversity and Social Justice, (3rd ed.) (pp 107). New York, NY: Routledge.

Johnson, A. (2016). The social construction of difference. In M. Adams, W.J. Blumenfeld, H.W. Hackman, L.E. Hopkins, B. Love, M.L. Peters, X. Zúñiga (Eds.), Readings for Diversity and Social Justice (4th ed.) (pages 16-21). New York, NY: Routledge.